

LARS BLUME

* 4.6.1873 † 24.4.1967

LARS BLUME var född i Billingsfors, Laxarby, i norra Dalsland. Billingsfors Bruk bestod då av en liten hytta med lancashiresmedja, vilken omkring år 1883 ersattes av en sulfatfabrik. Fadern, L. R. B. Blume, var provinsialläkare i norra Dalslands distrikt och kom dit 1870 efter att ha varit stadsläkare i Lindsberg i 14 år och provinsialläkare i Östhammar. Han hade tidigare varit gift med Johanne Kofoed, som dog 1861, och hade med henne sex barn. 1867 gifte doktor Blume om sig med Johanna Nordin dotter till prosten Nordin i Botkyrka, härstammande från bergsmän i Närke. Med henne fick han sju barn, av vilka Lars var nummer fyra. Dottern Sophie i första äktenskapet gifte sig med kyrkoherde Jonas Söderblom, far till Nathan Söderblom, som föddes 1866. Det märkliga förhållandet inträffade således, att Lars Blume blev morbror till ärkebiskop Nathan Söderblom, som var 7 år äldre. De voro mycket goda vänner, och ärkebiskopen tyckte mycket om sin morbror Lars.

För att återgå till Dalsland, så skriver Lars Blume i sin självbiografi, att läkardistriktet var stort och vägarna dåliga. Den ständiga elden över tackjärnshyttan lyste upp trakten. Till Åmål, som då hade 2 000 invånare, var det 63 km. Fadern måste hålla sig med egna hästar och en s. k. engelsk

gigg för att komma fort fram. Lars Blume beskriver vidare, hur han fick följa fadern på många resor och tjänstgöra som grindpojke och att det var tätt mellan grindarna på den tiden. Läkarbostaden var stor liksom syskonskaran men utan vatten och avlopp eller några som helst senare tiders bekvämligheter. För att klara ekonomien arrenderade fadern en utgård till Bruket, där familjen hade kor, häst, grisar och ankor. Lars Blume beskriver, hur strävsamt man hade med sitt självhushåll på den tiden. Förutom slakt och bak vävdes linne och duktyg hemma. Fårullen spanns och skickades bort till tvättning och färgning. Kläderna syddes hemma, och oberoende av den ursprungliga färgen blev kostymerna så småningom mer eller mindre rävröda.

Då fadern pensionerades vid 75 års ålder, flyttade familjen först till Trollhättan och sedan till Vänersborg, där Lars Blume tog studenten 1891. Han gick sedan igenom Tekn. Högskolan som mekanist (1894) och fick anställning hos W. Wiklunds Verkstäder i Stockholm 1894–1898. Han konstruerade där en av de första svenskbyggda elektriska hissarna. I sin självbiografi beskriver Lars Blume, hur han på utställningen 1897 fick köra de kungliga — Oscar II, kronprinsen, prins Carl m. fl. — i en hiss för tolv personer. Den manövrerades med spak och framfördes med stor hastighet, och Lars menade det var tur att hissen icke fastnade.

År 1898 kom Blume till ASEA, där han stannade till 1909 — sedan 1903 chef för den elektromekaniska avdelningen. Han intresserade sig mycket för organisatoriska frågor och konstnadsberäkningar. 1908 höll han en hel serie föreläsningar härom. 1904 hade Lars Blume i Vadstena klosterkyrka blivit sammanvigd med sin förtjusande maka Anna-Lisa Högberg, född i Uppsala 1880 och dotter till kamrer Oscar Högberg och hans maka Elsa Charlotta Sandell. 1910 utsågs Blume till chef för AB Arboga Mekaniska Verkstad, i vilken befattning han kvarstod till 1925, då han blev verkställande direktör för Luth & Roséns El. AB i Stockholm. 1926 blev han även chef för Nya AB Chr. Berg & Co. i Svalöv.

Under Arboga-tiden gjorde Lars Blume en stor insats, dels i det företag han var satt att sköta och dels även för staden. Han fick alla tänkbara kommunala uppdrag och var under många år stadsfullmäktiges ordförande. Han anlade Grindberga kraftstation, som blev en stor tillgång för verkstaden. Blume förmedlade under sin tid hos Luth & Rosén firmans uppgående i Asea, vilket var en mycket klok fusion.

Den som skriver detta hade under sin tid som VD för Arboga Verkstad

1937-43 fördelen och glädjen att ha Lars Blume som styrelseledamot. Han var ovärderlig som rådgivare och vän. Efter fusionen med Morgårdshammars Mek. Verkstad kvarstod Blume i många år som uppskattad styrelseledamot i båda verkstäderna. Utöver sina uppdrag i olika industristyrelser var Lars Blume medlem av Verkstadsföreningens överstyrelse samt en av stiftarna av Sveriges Mekanförbund. Han deltog i två tullutredningar och var ordförande i en kommitté för undersökning av Postverkets ekonomi och organisation.

Lars Blume var en god make och far. Han levde i sällsynt gott äktenskap med sin kära hustru Anna-Lisa, som gick bort 1959. Han talar i sin självbiografi om hur lycklig han var att kunna fira guldbryllup i augusti 1954 i kretsen av maka och tre barn (två gifta döttrar med män, son och sonhustru) samt barnbarn. Han drabbades av en stor sorg, då äldste sonen omkom genom en olyckshändelse vid 22 års ålder. Efter sin pensionering flyttade Blume till en vacker villa i Sigtuna, där han ordnat med stugor på tomten för att kunna taga emot sina barn och släktingar. Den i mycket realistiske Lars Blume älskade naturen och var en god fågelkännare. Liljekonvaljen var hans livs älsklingsblomma.

Bland utmärkelser som kom Lars Blume till del var Vasaorden, Nordstjärneorden och Patriotiska Sällskapets stora G. M.

Vid sin bortgång sörjdes han närmast av döttrarna fru Anita Säflund, Uppsala, fru Birgitta Björkman, Åhus, och sonen Lars Gunnar, godsägare, Träslövsläge, Halland.

I Sancte Örjens Gille var Blume en trogen broder och besökte Gillet så länge hans krafter stod honom bi. Han innehade Länk VII. Han var vid sitt frånfälle Gillets äldste medlem, nära 94 år. Lars Blume var en stor hedersman och skall alltid bevaras i ljusst minne av alla sina många vänner.

Sancte Örjens Gilles Högtidsdag den 23 april 1968.

Sven Lind